ANUL VIII.—No. 2115

EDIȚIA A TREIA

MARȚI 14 FEBRUARIE 1895.

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuiŭ strein în casă

V. Alexandri.

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

COLEGIUL UNIC

Sub acest titlu şi sub iscălitura D-luĭ T. G. Djuvara a apărut revista *Gazeteĭ Poporuluĭ* de alaltăerĭ Duminică 12 (24) ale curenteĭ lunĭ.

Prima mea mişcare a fost de a căuta dacă *Voința Națională* şi-a dat cuvîntul în această importantă transformare a corpuluĭ nostru electoral.

De şi organul autorizat al partiduluĭ național-liberal a stat mut, — pentru moment, bine înţeles—totuşi voiŭ polemiza cu confrații meĭ de la *Gazeta Poporuluĭ* pentru a le cere oare-care lămurirĭ asupra moduluĭ cum înţeleg a aplica *colegiul unic*.

Inainte de toate mă grăbesc a declara că sînt fericit a vedea tineretul care înconjoară *Gazeta Poporuluĭ* convins în fine astă-zĭ că cu cît colegiile sînt maĭ restrînse, cu atît ele sînt maĭ coruptibile. De mult noĭ democrații propovăduim acest adevăr, dar din nenorocire am propovăduit în pustiŭ.

In sfîrşit glasul nostru a fost auzit, şi văd astă-zĭ un ziar național-liberal recunoscînd nevoia de a desființa colegiile restrînse, care nu pot nicĭ odată rezista *acțiuneĭ covîrşitoare a guvernuluĭ*.

Aceste zise, să vedem acum cum înţeleg confrații meĭ de la *Gazeta Poporuluĭ* **colegiul unic**.

Noĭ de la *Adevĕrul*, carĭ, ca şi întreaga democrație romînă, avem în fruntea programuluĭ nostru *Votul Universal*, nu ne putem entuziasma orbeşte de o îndrumare spre sufragiul universal, decît cunoscînd bine avantagele pe care acea îndrumare ni le oferă.

Nu pot uita cum confratele meŭ Ieşan D. Gh. Scorțescu, înţelegea *colegiul unic*. El aduna într'un singur colegiu toțĭ aceĭ cu ştiinţă de carte, şi pe ceĭ l'alțĭ îĭ respingea de la vot. Acest colegiu unic constituea un pas înapoĭ, şi preferabil era să rămînem cu legea electorală actuală.

D. T. G. Djuvara ne spune că *primul pas către progres ar fi contopirea actualelor treĭ colegiĭ electorale într'unul singur*.

Şi maĭ departe adaogă că, *tocmaĭ pentru a înlătura acest mare rĕŭ, propunem contopirea colegiuluĭ al treilea împreună cu colegiile întîiŭ şi al doilea. Numaĭ ast-fel se va face educațiunea politică a populațiuneĭ rurale*.

Acest *mare rĕŭ* de care vorbeşte D. T. G. Djuvara constă în faptul că colegiul al treilea a rămas încă în mare parte o zestre guvernamentală. Dar a cuĭ e vina? Culpabilul nu este de cît întregul aparat administrativ, începînd de la ministru, trecînd pe la prefect şi sub-prefect şi sfîrşind cu primarul carĭ toțĭ nu lasă pe sătenĭ să'şĭ aleagă delegațiĭ agreațĭ de eĭ. Colegiul al treilea, cînd a fost lăsat liber de a'şĭ exprima voința, a dat adese orĭ exemplul uneĭ surprinzătoare independențe.

Dacă confrații de la *Gazeta Poporuluĭ* voesc a contopi actualele treĭ colegiĭ electorale, făcînd oare-care restricțiunĭ, cerînd de pildă ca alegătorul să ştie a scrie şi a citi, atuncĭ noĭ nu putem da concursul nostru uneĭ asemenea contopirĭ.

Intr'o chestie aşa de importantă ca transformarea corpuluĭ nostru electoral, e bine ca să punem **punctele pe i**. Liberaliĭ cer contopirea actualelor treĭ colegiĭ electorale în chipul următor: Acele două colegiĭ, *cum sînt ele formate astăzĭ, să se contopească cu numĕrul delegaților* pe carĭ sătenii, după actuala lege electorală, îĭ trimit la reşedinţa judeţuluĭ pentru a alege unul saŭ doĭ deputațĭ.

Alegătoriĭ de astăzĭ aĭ colegiile întîiŭ şi al doilea contopiţĭ cu delegațiĭ sătenilor să formeze **un colegiŭ unic**, şi să aleagă numărul deputaților pe carĭ actualele treĭ colegiĭ le aleg astăzĭ.

Iată o soluțiune pe care noĭ de la *Adevĕrul* nu o putem admite nicĭ pentru moment, căcĭ dacă ea reprezintă incontestabil o îndrumare însemnată spre idealul nostru care este: **Sufragiul universal**, totuşi noĭ nu putem înţelege concesiĭ într'o chestiune aşa de esențială şi de însemnată ca chestiunea *Votuluĭ Universal*.

Sînt fericit însă că tineretul din prejurul tinereĭ *Gazete a Poporuluĭ* a înţeles că ceasul a sunat în care trebuie să admită în programul săŭ de luptă—fie în parte pentru moment—revendicările democraților **pentru popor**.

Bătrîniĭ de la bătrîna *Voința Națională* răspunde-vor la apelul ce îl fac tineriĭ lor amicĭ în liberalizm?

Voiŭ vedea.

Termin declarînd că noĭ de la *Adevĕrul* nu vom da concursul nostru de cît pentru dobîndirea *Votuluĭ Universal*, pur şi simplu şi imediat.

Alex. V. Beldimanŭ.

ASASINI

Toate ziarele aŭ înregistrat uciderea contrabandistuluĭ Tăndsescu de către un agent comunal de la bariera Vitanuluĭ.

Să împuştĭ pe un om că voia să treacă în oraş cu două butoae de spirt, şi pe urmă să te lauzĭ, ba încă să capeţĭ şi o recompensă! Asta'ĭ culmea asasinatuluĭ!

In fond, vina nu e de loc a agentuluĭ. Ceĭ carĭ sînt responsabilĭ de aceste repetate asasinate, sînt ceĭ carĭ se încăpățînează de a păstra odiosul sistem de impozite comunale de astăzĭ. Ar fi aşa de simplu să se reformeze modul stupid cum se percep aceste impozite!

Am maĭ spus-o şi altă dată: de ce nu se pune o taxă generală pe tot spirtul la eşirea luĭ din fabricĭ, şi statul să împartă apoĭ proporțional, partea care i se cuvine fie-căreĭ primăriĭ din țară?

S'ar realiza ast-fel o mare economie în perceperea impozituluĭ şi s'ar maĭ face şi o mare economie de cadavre de contrabandiştĭ saŭ de agenţĭ comunalĭ.

Adevărațiĭ asasinĭ sînt aceĭ carĭ nu se grăbesc să realizeze reforma asa aşta de simplă şi de uşoară, şi pe capul lor cade toată responsabilitatea sîngeluĭ vărsat.

Index.

LUCRATORII LA SENAT

Pentru prima oară în Senatul romîn, am văzut ridicîndu-se în şedința de Sîmbătă chestia munceĭ, a necesităţeĭ luăreĭ de măsurĭ de protecțiune în favoarea lucrătorilor.

D. Dim. Sturza a ridicat cel întîiŭ această chestiune şi nu putem de cît să'l felicităm pentru aceasta, chiar dacă n'ar fi avut alt-ceva în gînd de cît să micşoreze meritul D-luĭ Carp pentru faptul înființăreĭ celor întîiŭ case de pensiĭ şi ajutor pentru lucrătorĭ. în țara romînească.

D. Sturza ne-a ţinut un limbagiŭ, cu care nu ne deprinsese nicĭ-o-dată.

D-sa s'a plîns cu drept cuvînt că D. Carp s'a preocupat prea mult de interesele proprietaruluĭ şi prea puțin de acele ale lucrătorilor, căcĭ a legiferat numaĭ pentru cazul cînd lucrătorul devine invalid, fără a se preocupa de loc de tot timpul cît e valid.

Şi D. Sturza a specificat anume chestiile pe care ar fi trebuit să le atingă proectul şi să le regulamenteze. De pildă, a zis D-sa, trebuia să se fixeze durata zileĭ de lucru, să se regulamenteze munca femeilor şi a copiilor; să se prevadă măsurile pentru asigurarea vieţeĭ lucrătorilor şi a stabilireĭ despăgubirilor, în caz de accidente, protejarea formăreĭ sindicatelor de lucrătorĭ etc. etc.

Cu alte cuvinte, o sumă de chestiunĭ, care aiurea aŭ dat loc la o legislație întreagă, dar care la noĭ aŭ remas cu totul nebăgate în seamă.

D. Carp respunzînd D-luĭ Sturza a recunoscut legitimitatea cererilor acestora şi a promis că în curînd va veni cu o lege asupra meseriaşilor, în care va tranşa aceste chestiunĭ.

Ministrul a făcut însă o mare greşeală că n'a dat ascultare observațiunilor făcute de D. Panu, în chestia rizicurilor profesionale, pe care proectul D-sale le pune în parte şi în sarcina lucrătorilor, despovărînd pînă la un punct pe patron, căruia îĭ incumbă pînă acum singur responsabilitatea, în virtutea legeĭ ordinare.

Observația D-luĭ Panu era foarte legitimă.

Intervenția liberalilor a făcut apoĭ ca să se amendeze întru cît-va articolul, care prescria decăderea lucrătorilor de la dreptul de pensie şi ajutor, în caz de condamnare pentru crime şi delicte. S'a admis să se adaoge cuvintele *delictele care după dreptul comun atrag perderea dreptuluĭ de pensie*.

Regretînd că nu s'a scos din lege şi partea acea cu instigatoriĭ la grevă, precum şi faptul că D. Aurelian, economistul ortodox, a găsit mijlocul să fie o notă discordantă în acest concert—trebue să mărturisim că şedința aceasta a fost foarte îmbucurătoare şi atitudinea şefuluĭ liberalilor asemenea.

C. D. A.

PRELUNGIREA PARLAMENTULUI

Sesiunea parlamentară este pe sfîrşite, dar guvernul are intenția să o prelungească încă cu o lună, adică pînă la 15 Martie.

Pretextul care se dă pentru aceasta, este votarea bugetuluĭ. Guvernul zice că vrea să dea timp Camereĭ ca să studieze, cu toată seriozitatea, capitolele bugetare.

Dacă ar fi aşa, fireşte n'am avea nimic de zis. Dar cine nu ştie, ce înseamnă discuția bugetelor de Camerele noastre?

Opoziţa, din cauza slăbiciuneĭ cunoscute, abia de ia parte la discuția generală, iar votarea capitolelor se face la galop, în două-treĭ şedinţe, fără nicĭ o dificultate.

Aşa dar, cum toate rapoartele comisieĭ bugetare sînt deja făcute şi depuse, discuția s'ar putea începe imediat şi pînă la sfîrşitul sesiuneĭ ar fi timp să se isprăvească.

Motivul invocat de guvern, pentru prelungirea sesiuneĭ, este decĭ neîntemeiat.

Adevăratul motiv, este dorința guvernuluĭ de a vedea votîndu-se în sesiunea asta legea minelor de către Cameră.

Dacă e aşa, atuncĭ trebue să spunem că prelungirea Camereĭ este o risipă inutilă, de oare-ce legea minelor nu prezintă nicĭ o utilitate imediată şi nicĭ o urgență.

In adevăr, o lună de şedinţe a Camereĭ şi Senatuluĭ costă pe stat vre-o 250 000 leĭ.

Am întreba pe onorabilul ministru de domeniĭ, cam ce cantitate de cărbune şi de kaolin, substanţe ce pretinde D-sa că s'ar afla în sub-solul ţăreĭ noastre, ar trebui să se extragă din pămînt, pentru ca din redevența de 2 la sută ce revine statuluĭ, să se compenseze cheltuelile ocazionate prin votarea legeĭ?

De sigur că nicĭ în zece-cincĭ-spre-zece anĭ, statul nu va putea încasa suma aceasta; atuncĭ care e zorul de a vota numaĭ de cît acum legea?

In vremea asta de criză, cînd deficitul amenință bugetul, ar fi de o mie de orĭ maĭ folositor de a economisi această sumă, de cît a o împărţi la o sumă de mamelucĭ a 25 leĭ pe zi, pentru ca să o bată la tălpĭ prin Bucureştĭ.

Eĭ! dar cine te aude?

C.

SATIRA ZILEI

Colegiul unic

Se ştie că asupra celor maĭ multe lucrurĭ din lumea asta deosebirile de părerĭ care despart pe oamenĭ sînt maĭ mult deosebirĭ de formă de cît de fond.

Aşa şi cu chestia reformeĭ electorale. Or cine s'ar putea convinge despre asta maĭ ales acum, după ce cîte-va ziare liberale aŭ început un fel de campanie pentru ideia colegiuluĭ unic.

Colegiul unic! dar mĭ se pare că în fond nu este partid saŭ om politic care să nu'l admită: conservatoriĭ ca şi liberaliĭ, democrațiĭ ca şi țarul Rusieĭ. Deosebirea este numaĭ asupra formeĭ.

Ast-fel, pe cînd de pildă conservatoriĭ ar dori poate ca acest colegiŭ unic să fie actualul colegiŭ I, liberaliĭ, oamenĭ *cu experiență* şi eĭ, ar vrea ca unicul colegiŭ să fie cel care azĭ se numeşte al II-lea; şi pe cînd democrațiĭ cer ca sufragiul universal să fie singurul colegiŭ, Țarul Rusieĭ a rezolvat chestia alt-fel — după cum ne spunea maĭ deunăzĭ un confrate din provincie;—după reforma introdusă de el în Rusia, colegiul unic se compune din el singur.

Forma e, cum zic, singura deosebire: pe cînd uniĭ voiesc reforma maĭ radicală, alțiĭ o vor maĭ cu apă de Trandafir.

Zig.

RUŞINE

Sub aparenţele cele maĭ liberale, am păstrat o sumă de rămăşiţe autoritare şi tiranice din trecut. Nu'ĭ romîn care purtînd o livrea de-a statuluĭ, un titlu de slujbaş saŭ o tresă la chipiŭ, să nu'şĭ închipue îndată că totul îĭ este permis față de lege şi față de ceĭ maĭ micĭ ca dînsul.

Să luăm ca pildă pe D. dr. Demosthene. Dacă D-luĭ n'ar fi colonel, ar fi poate omul cel maĭ drept şi maĭ blajin din lume. Faptul că şi-a pus pe cap chipiŭ roş încins cu galoane aurite, îl sperie pe bietul om, îl face să calce legile ţăreĭ şi să'şĭ bată joc de inferioriĭ D-sale.

Căcĭ e o bătae de joc, şi poate maĭ mult de cît atîta, ca să tratezĭ pe studenţiĭ în medicină de la spitalul militar, maĭ rĕŭ decît tratează un Moş-Teacă din provincie pe vistavoiul luĭ.

Aceştĭ studenţĭ şi-aŭ luat angajamentul ca în schimbul uneĭ burse de 120 leĭ pe lună, să servească statuluĭ şase anĭ ca medicĭ militarĭ, iar pînă atuncĭ să facă serviciul de internĭ în spitalul militar,—şi atîta tot.

«Regulamentul spitaluluĭ îĭ asimilează «însă cu simpliĭ soldațĭ, pe termen de «şapte anĭ». Sînt în dispoziția asta două monstruozitățĭ: Intîiŭ că ea calcă cu totul angajamentul studenţilor, şi al doilea că ea maĭ calcă şi legile ţăreĭ care spun că nimenĭ nu e ţinut să facă armată decît cincĭ anĭ în serviciul teritorial, treĭ anĭ în cel activ, şi un an dacă cel recrutat e bacalauriat.

Cu ce drept se impune dar studenţilor în medicină un serviciŭ militar de şapte anĭ;—ce, trăim încă sub legile «Regulamentuluĭ organic» al luĭ Kisseleff?

Şi fiind-că studenţiĭ aŭ protestat în contra acesteĭ monstruoase nedreptăţĭ, D. dr. Demosthene s'a pus să'l persecute fără milă.

Şi vrea D-luĭ să'ĭ demonstrăm că i-a persecutat şi'ĭ persecută? Vrea să'ĭ dăm de gol toată purtarea? S'o facem.

Rugăm pe D. dr. general Petrescu să ne spue dacă e adevărat că studentul Cristescu a fost bolnav opt zile de disenterie, zacînd în patul No. 33 din Rezerva spitaluluĭ, şi că D. dr. Demosthene l'a trimes din pat la închisoare, spunînd că cel maĭ bun leac al disenterieĭ «e garda pieţeĭ.»

Facem apel la conştiinţa D-luĭ dr. Petrescu să spue dacă n'a rostit D-luĭ următoarele cuvinte unuĭ student care i se plîngea de-o nedreptate: «Eŭ nu maĭ pot face nimic aicĭ; eŭ nu maĭ reprezint pe directorul, sînt forţat să ies din legalitate. D. dr. Demosthene abuzează prea mult de bunătatea mea.

Ajunge? Credem că da. Şi de aceea cerem D-luĭ dr. Demosthene să revie la sentimente maĭ bune, iar guvernuluĭ îĭ cerem o anchetă. Dacă nicĭ una nicĭ alta nu se va întîmpla, vom reveni şi ceĭ ce vor regreta, nu vom fi noĭ.

I. Theodorescu,

CRIZA EGIPTEANA

Alarma ziaruluĭ „Times".—Antagonismul dintre Kediv şi Englezĭ.— Primul ministru egiptean susţinut de Englitera. — Situaţia Kedivuluĭ.

Telegraful ne-a adus maĭ alaltăierĭ nişte ştirĭ grave din Egipet. Deşi din isvor englezesc şi decĭ, fiind vorbă de Egipet, supuse oare-căreĭ îndoelĭ, totuşi aceste ştirĭ aŭ fost înregistrate şi viŭ comentate în toată presa europeană.

Iată, maĭ întîiŭ, un extras maĭ complet al articoluluĭ de informațiĭ pe care l-a publicat «Times» în această privinţă, ca primit de la un corespondent din Cairo:

«Situaţia ameninţătoare din Alexandria a început să atragă atenţia tuturor. Ziarul italian «Messaggiero» şi ziarul grecesc «Telegraphos» sînt informate că în sînul populațieĭ indigene s'a răspîndit o profeţie, după care în sărbătorile Ramazanuluĭ din acest an are să se întîmple un mare măcel al Europenilor.

«In Alexandria atitudinea populațieĭ indigene a şi început a fi foarte ameninţătoare, maĭ ales faţă de soldaţĭ şi de marinarĭ. Sosirea a numeroşĭ beduinĭ de prin împrejurimea oraşuluĭ reaminteşte preludiile evenimentelor sîngeroase de la 1882.

«Funcţionariĭ răspunzătorĭ cred că guvernul ar trebui să primească autorizarea de a lua măsurĭ excepţionale pentru a împedica în chip sumar un atac în potriva europenilor.

Alte versiunĭ

Pe cînd în ziarele englezeştĭ se răspîndesc aceste veştĭ, din izvor semi-oficios franţuzesc se înfăţişează situaţia cu totul alt-fel. După versiunea franţuzească, adevărul ar fi că englejiĭ singurĭ ar dori să provoace turburărĭ, pentru a putea să dobîndească un prilej de a'şĭ întări şi maĭ mult situaţia în Egipt, ameninţată oarecum de năzuinţele spre independenţă a tînăruluĭ Kediv Abbas-paşa.

In privinţa acestuĭ antagonism dintre tînărul Kediv şi Englejĭ, ziarele din Viena ne aduc azĭ cîte-va amănunte care pun într'o lumină ceva maĭ imparţială situaţia critică din Egipt.

Kedivul şi Englejiĭ

Kedivul Abbas-paşa a maĭ făcut şi altădată încercarea de a şcăpa de primul săŭ ministru Nubar-paşa, un armean devotat cu trup şi suflet administraţieĭ englezeştĭ. Această încercare s'a repetat şi zilele trecute.

Kedivul a chemat de astă-dată la dînsul chiar pe reprezentantul englez, lord Cromer, ca să'ĭ declare că atît el cît şi ţara fiind nemulţumiţĭ cu ministerul Nubar-paşa, o schimbare ministerială se impune. Lord Cromer a răspuns într'un chip evaziv.

Pe de altă parte, o depeşă din Cair pe care a publicat-o «Times» în urma acesteĭ audienţe, afirmă că «ministerul Nubar e hotărît să rămînă la postul săŭ, cîtă vreme va avea sprijinul Englitereĭ».

Situaţia

Situaţia ar fi aşa dar cam aceeaşĭ care a fost în Februarie anul trecut. Atuncĭ se ştie că tînărul Kediv a fost nevoit să cedeze în faţa atitudineĭ hotărîte a Englitereĭ şi maĭ ales din cauză că din nicĭ o parte nu s'a văzut sprijinit cîtuşĭ de puţin.

E întrebarea acum dacă repetarea situaţieĭ din Februarie ar putea saŭ nu să ducă la o altă rezolvare: poate spera de astă dată Kedivul vr'un sprijin?

Ziarele vieneze din care luăm aceste amănunte sînt de părere că e posibil că de astă-dată Turcia, furiosă din cauza amesteculuĭ Englitereĭ în Armenia, va căuta să sprijinească pe Kediv.

Criza nu va deveni însă cu adevărat gravă de cît din momentul în care poate Franța se va hotărî să intre şi ea în joc, pentru Kedivul şi contra Englitereĭ.

Vest.

GRAMATICA POLITICA

Politicianiĭ încep să se dedeie la filoiogie şi discută maĭ ales despre verbe: Din toate aceste părţĭ de cuvint, cel care'ĭ interesează maĭ mult, e verbul «a fura.»

«Voința Națională», cu privire la alegerea din Craiova, spune conservatorilor:

E un hoţ Ulysse Boldescu şi voĭ *îl impunețĭ* vointeĭ alegătorilor Lucrul nu e de mirare, fiindcă toţĭ sunteţĭ hoţĭ.

La care «Timpul» răspunde că acuzarea libaralilor e pricinuită de uitarea regretabilă pe care a făcut'o el ca să le maĭ amintească liberalilor că sunt nişte hoţĭ: Iată propriile'ĭ cuvinte:

Vina e negreşit a noastră; căcĭ cam de mult n'am maĭ ţinut liberalilor lecţiune asupra acestuĭ capitol şi memoria lor e foarte scurtă Ne vom spăla de această vină, arătîndu-le că nu aşa se conjugă verbul „a fura"—verb foarte primejdios pentru partidul liberal.

Vedeţi ce-aŭ ştiut politicianiĭ să înveţe din gramatică? Nu ştiŭ cine a spus că instrucţia nu corijează pe oamenĭ, că pentru ceĭ răĭ ea devine o pricină maĭ mult de rele. Această teorie emisă în occident, e perfect ilustrată cu exemple la noĭ în ţară.

Vorba'ĭ, ce zice parchetul? L'am invitat de atîtea orĭ să'şĭ facă datoria,—cînd are să fie ascultat glasul nostru de Domniĭ procurorĭ?

Lynx.

In sfîrşit!

Curtea de Apel din Iaşi a pus capăt interminabiluluĭ proces Hermeziu, punîndu'l pe acesta sub interdicţie.

Am reclamat în atîtea rîndurĭ ca să se declare vacant colegiul de deputaţĭ de Botoşanĭ, reprezentat de D Hermeziu; credem că de data asta Camera va da dreptate reclamaţieĭ noastre.

Avem, slavă Domnuluĭ, atîţia deputaţĭ ramoliţĭ şi loviţĭ cu leuca, credem că nu'ĭ nevoie să'ĭ maĭ păstrăm şi pe ceĭ puşĭ sub interdicţie de justiţia ţăreĭ.

La drept vorbind, nicĭ Lascar Catargiu nu'ĭ maĭ teafăr la minte de cît Hermeziu, dar pînă ce l'o pune şi pe D-luĭ sub interdicţie corpul electoral din Galaţĭ, trebuie să'l suferim pe banca ministerială, că n'avem în cotro.

O NEDREPTATE

In Camera franceză deputatul socialist Viviani, a propus o adăogire la bugetul Artelor frumoase, ca prin aceasta să facă accesibilă şi femeilor şcoala de pictură şi de sculptură. Camera franceză a avut bunul simţ de a primi aceste adăogirĭ şi decĭ de acum înainte, vechea rutină care închidea femeilor templul arteĭ oficiale franceze, a dispărut. Aceasta era o strigătoare nedreptate, maĭ ales pentru Franţa, unde numărul femeilor care se dedaŭ profesiunelor liberale şi artistice, creşte din zi în zi. Avem acolo o mulţime de femeĭ—pictoare de mare talent, avem femeĭ — statuariĭ, avem jurnaliste femeĭ—şi o sumă de femeĭ de litere. Era dar nedrept a li se închide porţile şcoaleĭ, unde să poată învăţa elementele profesioniste ale arteĭ.

Ceea ce însă este maĭ curios, e că şi la noĭ, la şcoala de Bele-Arte din Bucureştĭ pentru a maimuţări de sigur pe Francezĭ, femeile nu sînt primite. De ce? Artă şi mister—şi de sigur maĭ mult mister de cît artă!—Şi cu atît misterul devine maĭ greŭ de dezvăluit, cu cît tot în aceeaşĭ romînească ţară, la şcoala de Bele-Arte din Iaşĭ, femeile sînt primite ca eleve şi din dările de seamă, pe care le citesc în ziare, se vede că numărul lor este foarte mare şi se deosibesc la toate examenele unde capătă premiĭ pentru încercările lor artistice.

De ce, ceea ce este drept şi legal la Iaşĭ, nu e just şi nu'ĭ legal la Bucureştĭ? Astăzĭ cel puţin, cînd nicĭ nu se maĭ poate lua Franţa ca exemplu, această interdicţiune stupidă trebue să dispară.

E o grozavă nedreptate ce se face femeilor. Pe deoparte le dăm şcolĭ superioare, le încuragiăm să'şĭ treacă bacalaureatul, le lăudăm cînd se aventurează la Universitate, şi apoĭ le închidem porţile cînd este vorba de a'şĭ cîştiga pîinea zilnică în baza diplomelor căpătate. Altă dată le închide porţile şcoalelor, altă dată le deschide marĭ—dar maĭ totdeauna gîndul nostru secret, e că învăţătura şi arta la femee trebue să fie maĭ mult un lux, de cît instrument de muncă cinstită.

Omenirea însă merge înainte — şi vor trece de sigur şi aceste timpurĭ, care peste o sută de anĭ vor fi considerate ca barbare şi sălbatice.

C. M.

CRONICA JUDICIARA

Un stariț... cinstit...

Anul trecut a murit la mănăstirea Cernica protosinghelul Anton Cornățeanu, care era socotit că avea ceva parale. La moartea luĭ rudele aŭ cerut pceetluirea și inventeriarea avereĭ, dar cînd s'a dus judele de pace să sigileze, a găsit chilia călugăruluĭ goală ca și creierul unuĭ membru de la Academie. Rubedeniile mortuluĭ aŭ cercetat, aŭ căutat și aŭ descoperit, că mortul depusese la Casa de Depunerĭ o sumă de 45,000 de leĭ. Cînd starițul Cernicăĭ, Prea Sfîntul Silvestru, a văzut că lucrurile să descopere, el singur a venit să declare justiţieĭ, că în adevăr Protosinghelul Cornățeanu a lăsat în păstrarea luĭ zisa recipisă. De notat însă e că atuncĭ cînd a venit judele de pace, starițul a declarat că nu posedă nimica de-a mortuluĭ.

Imediat fratele mortuluĭ Gheorghe Cornățeanu cere punerea în posesiune a avereĭ rămasă pe urma călugăruluĭ și tribunalul l'a trimis în stăpînire. Starițul însă tot nu se desparte de recipisă și nicĭ azĭ cînd este tras în judecată înaintea tribunaluluĭ de Ilfov secția a III-a tot pare-că nu ar voi să dea de bună-voie gîsculița de 45,000 de leĭ.

Inaintea Tribunaluluĭ lucrurile se maĭ încurcă nițel. Se zice că starițul, ca să se asigureze din partea recipiseĭ, pe cînd moștenitoriĭ luĭ Cornățeanu își luaseră orĭ-ce nădejde de moștenire, ar fi trimis pe un oare-care Vișoiu, omul săŭ, ca să cumpere drepturile lor, lucru care s'a și făcut, așa că azĭ starițul neagă luĭ Cornățeanu dreptul de-a se maĭ prezenta ca moștenitor al frateluĭ săŭ, de oare-ce și-a vîndut dreptul de moștenire.

Reclamantul declară că acest act este nul și că în orĭ-ce caz starițul nu are dreptul să ție acest limbagiŭ, de oare-ce nu'ĭ el avocatul luĭ Vișoiu, care nicĭ măcar nu este introdus în proces. Starițul, urmează Cornățeanu, e dator să pună pe masa tribunaluluĭ recipisa și tribunalul va da-o cuĭ va fi în drept să o ia.

Văzînd că lucrurile devin cam primejdioase, avocatul starițuluĭ, D. Disescu, contestă luĭ Cornățeanu calitatea de frate al răposatuluĭ și ast-feĭ D. Mîrzescu, avocatul reclamantuluĭ e nevoit să cheme la interogator pe Sfinția-Sa.

Tribunalul admite chemarea la interogator și amînă procesul.

Dacă Prea Sfîntul va veni la înfățișare, de sigur îĭ va fi dat să asculte multe.

— Dă maĭ bine recipisa părinte și scapă de bucluc, ar fi sfatul prietenesc al cucerniculuĭ care iscălește.

Chițibuș.

Averea Archiduceluĭ Albrecht

Archiducele Albrecht al Austrieĭ, care a murit zilele acestea, n'a fost de geaba cel maĭ reacționar om din monarhia Habsburgilor. El era unul dintre ceĭ maĭ marĭ proprietarĭ funciarĭ din Austro-Ungaria și unul dintre ceĭ maĭ bogațĭ oamenĭ din Europa.

Ziarul Neues Wiener Tagblatt dă următoarele amănunte asupra avereĭ acestuĭ principe:

Proprietatea funciară a archiduceluĭ constă din domeniile: Altemburg cu 36,000 de jugurĭ întindere, Bellye cu 110,000 de jugurĭ, Tes hen cu 112,000 de jugurĭ, Saybusch cu 79,000, Seellowitz cu 12,000,—în total așà dar 349,000 de jugurĭ saŭ 2070 de kilometri pătrațĭ.

Cea maĭ însemnată dintre aceste proprietățĭ e Techen, în Silezia resăriteană, și care conține o mulțime de stabilimente industriale, fabricĭ de bere, mine de fier, numeroase ferme, stîne și pădurĭ.

In Trzienez, pe linia Kaschau-Oderberg se află fabricele de ferărie, o fabrică de oțel, turnătoriĭ și o fabrică de șine, toate situate pe moșia Teschen. Proprietatea Trzienez, cu mormanul eĭ de coșurĭ înnalte, pare un mic oraș. In Ustron și Friedek se ridică turnătoriile archiducale. In Iablunka și Czacza se află ferăstrae imense, care lucrează produsele pădurilor întinse ale prințuluĭ. La Saybusch în Galiția se fabrică bere și produsele fabriceĭ de licorurĭ de acolo sînt foarte căutate.

In Ungaria reposatul archiduce poseda moșiile Ungarisch-Altenburg și Bellye; în Moravia Seelowitz, Altenburg procură pe an vr'o 2 milioane și jumătate de litruri de lapte populațieĭ Vieneĭ, pe cînd Bellye furnizează un vin ros minunat.

Impozitele directe plătite de aceste proprietățĭ se ridicaŭ în anul 1870 la 630,000 de fiorinĭ și de atuncĭ s'aŭ maĭ ridicat mult. Proprietățile achiduceluĭ conțin mine de cărbunĭ, de aramă și de cadmiŭ. Turnătoriile în legătură cu minele, conțin furnale, fabricĭ de oțel, de tinichele și table de fier și de oțel, apoĭ fabricĭ de mașinĭ și turnătoriĭ de diferite metale.

Agricultura cupride fabricĭ de zahăr, velnițe, fabricĭ de spirt și de brînzeturĭ, administrația pădurilor are sub dînsa ferăstrae, fabricĭ de lăzĭ, tîmplăriĭ și fabricĭ de șindilă.

Afară de acestea se maĭ află pe proprietățile archiducale țesătoriĭ și berăriĭ mărețe.

Pentru ca cine-và să'șĭ poată face o ideie de mărimea proprietăților archiduceluĭ și de insemnătate stabilimentelor industriale de pe aceste proprietățĭ, e destul să vadă următoarele cifre: la direcția centrală a domeniilor princiare din Viena sînt 500 de funcționarĭ și afară de aceștia și de legiunea de lucrătorĭ de pe toate moșiile, sînt ocupațĭ cincĭ miĭ de supraveghetorĭ.

CINE E DE VINĂ?

„Chițibuș, în Cronica sa judiciară din una din zilele trecute, a dat seamă de procesul comersantuluĭ L. dat în judecată sub invinuirea de-a fi vîndut vinurĭ falșificate și asta cum din cauza zăpăceleĭ unuĭ număr, vinul luĭ L. s'a transformat în gaz. D. director al Institutuluĭ Chimic din Capitală, a trimis pe douĭ din funcționariĭ D-sale, pentru a ue dovedi cu toate actele Instituluĭ, că greșeala nu provine de la Institut, ci din altă parte.

In adevăr din scriptele societățeĭ constatăm că adresa relativă la vinurile comersantuluĭ L. s'a trimis de către Institul Chimic consiliuluĭ sanitar superior cu No. 19 din 1 (12) Januarie 1894. Luînd dosarul afacereĭ luĭ L. de la tribunalul de Ilfov sect. I, vedem că consiliul sanitar, în loc să se refere la adresa Institutuluĭ Chimic No. 19 din 12 Ianuarie 1894, se referă la o adresă No. 1039. Tribunalul ferește că în nenumăratele luĭ cererĭ nu s'a putut referi de cît la această adresă și Institutul Chimic, și el, a fost nevoit să răspundă că numărul acesta răspunde la o analiză de pretoleurĭ. Iată cum din vina consiliuluĭ sanitar, care a greșit număru, nu a Instituluĭ Chimic, s'a întîmplat aceastá minune ca vinul luĭ L. să se transforme în gaz.

In tot cazul Chițibuș, hazliul nostru Cronicar judiciar, nu este întru nimica vinovat, de oare-ce el a dat seamă în mod exact de dezbaterile tribunaluluĭ, lucru pe care Institutul Chimic nu'l poate contesta.

In tot cazul, Chițibuș are meritul de-a fi deslușit această afacere, care încurcă justiția de un an de zile—și fără speranță de o grabnică soluțiune.

Cît despre noĭ, vom ruga pe D. dr. Felix, directorul șef al consiliuluĭ sanitar superior, să dea ordin sub alternilor săĭ să nu maĭ sofisticheze vinurile, grație căreia se întîmplă balamucurĭ, de specia acelora, de care a dat seamă Chițibuș.

Emil.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

Bucureștĭ 13 Februarie 1895, 12 ore ziua

Inălțimea barometrică la	0° 755.4
Temp ratura aeruluĭ	−6°.0
Vîntul calm	
Starea ceruluĭ noros	
Temperatura maximă de erĭ . . .	−3°
" minimă de astăzĭ . . .	−19°
Temperatura la noĭ a variat azĭ între +7° și −19°	

Timpul foarte frumos s'a menținut toată ziua Noaptea senin și ger ma'e. Termometrul s'a cob'rît pînă la 19°. In Moldova de sus, temperatura s'a coborît mult de erĭ. In timpul zileĭ termometrul s'a ridicat în multe părțĭ d'asupra luĭ zero grade, la Tarcău a ajuns pînă la 7°. Barometrul s'a ridicat puțin in Moldova; se coboară încet în Muntenia Astă-zĭ timpul foarte frumos. Dimineața puțină ceață și chiciură multă care se menține. Către amiază puțin nor, timpul liniștit. Barometrul scade încet. Dunărea a înghețat la Sulina.

Pacea chino-japoneză

PETERSBURG, 12 Februarie. — Se anunță din sorginte diplomatică exterioară că Japonia de și dispune, afară de trupele sale deja angajate, de 175.000 de oamenĭ nechemațĭ încă în serviciŭ și de mijloace financiare suficiente pentru a continua războiul, totușĭ este hotărîtă în mod serios de a negocia cu Li-Hung-Ciang, de oare-ce știe că refuzul săŭ de a începe negociărĭ sub un pretext de formalitățĭ ar produce o impresie defavorabilă asupra Englitereĭ, Francieĭ și Rusieĭ.

Turburările din Petersburg

BRESLAU, 12 Februarie. — Se anunță din Petersburg că incidentnl de la 9 (21) Februarie era o demonstrație a studenților carĭ voiaŭ să remită țaruluĭ, la palatul Avicĭkov, o petiție care cere modificarea statutelor universitățiĭ.

Politia a împedicat pe studențĭ de a se apropia de palat. O luptă a fost înaintea restaurantnluĭ Palkin între poliție și studențĭ. Maĭ mulțĭ din aceștĭ din urmă aŭ fost rănițĭ cu loviturĭ de bastoane; cîțĭ-va aŭ fost arestațĭ.

Incidentul nu are nicĭ o însemnătate politică.

SITUATIA IN UNGARIA

Budapesta, 12 Februarie.— Camera deputaților. In timpul discuțiuneĭ legeĭ bugetare D-nul Bany, președintele consiliuluĭ, a constatat că toate încercările de a aduce o fuziune a tuturor partidelor care aderează la compromisul de la 1867 aŭ căzut. Aceste încercărĭ aŭ fost întreprinse de guvern, nu din cauza vre-uneĭ presiunĭ oare-care saŭ a neîncredereĭ coroaneĭ; ci în interesul păciĭ confesionale.—Cu totul eșecul suferit partidul liberal și guvernul cred că aŭ dreptul și datoria de a rămîne în putere, de oare-ce guvernul se sprijină pe încrederea coroaneĭ și a partiduluĭ liberal.

Budapesta, 12 Februarie.— Partidul independent a adoptat cu 42 de voturĭ contra 35 o propunere a organizațieĭ partiduluĭ combătută de președintele D-nul Justh. Acesta și-a dat demisia și a părăsit sala cu ceĭ 35 partizanĭ aĭ săĭ. Se asigură că eĭ voesc să iasă din partid.

INFORMAȚIUNI

Sinuciderea de la Cazarma Cuza

Sîmbătă noaptea pe la orele 12 după miezul nopțeĭ, Cazarma Cuza a fost teatrul uneĭ drame mișcătoare. Soldatul magazioner al Corpuluĭ I, Botez Ghiță din regimentul Mihaĭ-Viteazu No. 6 după ce a fost cu alțĭ camarazĭ aĭ săĭ la Teatrul Lyric, întorcîndu-se la cazarmă s'a închis în magazie, s'a dezbrăcat și s'a împușcat în gură cu o armă Manlicher. Țeasta i-a fost cu totul zdrobită, iar creieriĭ aŭ umplut părețiĭ magazieĭ. Moartea i-a fost instantanee.

Nu se cunosc pînă ucuma cauzele acesteĭ sinuciderĭ.

De sigur că nu dulceața viețeĭ militare a împins pe nenorocitul soldat la acest act de desperare.

Eforia Spitalelor Civile a înființat în 1893 un dispensoriŭ de consultațiunĭ gratuite în culoarea Albastru. Astăzĭ constatăm cu plăcere că în timp de un an și jumătate 12500 de bolnavĭ aŭ primit consultațiunĭ și medicamente gratuite.

Credem că de oare-ce încercarea făcută de Eforie a reușit, actualiĭ eforĭ se vor grăbi să înființeze asemenea dispensariĭ și în cele-l'alte culorĭ Negru și Verde. care sunt ca și culoarea Albastru lipsite de ajutor medical.

PUNGAȘI PRINȘI

Acum treĭ săptămînĭ D. Marcu Askenazi din Galațĭ a fost victima unuĭ furt de 3,600 de leĭ și maĭ multe polițe.

In urma uneĭ denunțărĭ anonime s'a prins în gara Buzăŭ un individ anume Avram Pincu, în al căruĭ geamantan s'a găsit pe lîngă niște haine și cămășĭ nouă suma de 1060 leĭ bine ascunsă; Pincu a fost trimes la Galațĭ.

Tot de odată s'a arestat la Galațĭ un al doilea tovarăș al luĭ Pincu numit Marcovicĭ, asupra căruia s'aŭ găsit maĭ toțĭ baniĭ și polițele sustrase.

Ambiĭ pungașĭ vor fi trimeșĭ la Bucureștĭ, unde sînt vechĭ cunocuțĭ aĭ poliției.

Erĭ s'aŭ făcut la Slatina alegerĭ comunale parțiale pentru complectarea consiliuluĭ comunal.

Iată rezultatul:

Votanțĭ	*115*
Lista guvern.	*37*
Lista opoz.	*68 aleasă*
Anulate	*10*

Noiĭ consilierĭ comunalĭ sînt D-niĭ I. H. Pop, Ilie Ionescu, G. Ionescu și C. N. Dumitrescu.

In fine, Senatul a votat Sîmbătă. In total legea minelor, cu 65 de voturĭ, contra 22.

Astă-zĭ nicĭ Camera nicĭ Senatul nu vor ține ședințe.

In «Monitorul Oficial» a apărut promulgarea legeĭ prin care se autoriză consiliul județuluĭ Covurluĭ de a ceda ministeruluĭ de justiție actualul local al tribunaluluĭ, împreună cu locul alăturat, în suprafață de 4,612,75 metri pătrațĭ, pentru a servi la construirea unuĭ palat de justiție care să cuprindă tribunalul, curtea cu jurațĭ, curtea de apel și judecătoriile de ocoale.

D. Tache Ionescu, ministrul instrucțieĭ publice, a adresat tuturor directorilor de la școalele primare din țară, o circulară prin care îĭ înștiințează că pe viitor copiiĭ vor trebui să învețe următoarele treĭ cîntece: *Cîntecul ginteĭ latine, un imn de serbare al școalelor și imnul național.*

Astă-zĭ va veni înaintea secțiuneĭ a II-a a Curțiĭ de Apel din Capitală procesul luĭ Păun Drăghicescu, condamnat de tribunal la 2 anĭ închisoare pentru lovirea ministruluĭ Tache Ionescu.

Diseară consiliul comunal va ține ședință sub prezidenția D-luĭ Filipescu, pentru a termina cu rezolvirea contestațiilor electorale.

Se știe că ultimul termen pentru facerea contestațiilor a fost erĭ; pe ziua de 15 se vor afișa listele definitive.

ȘTIRI TEATRALE

Teatrul-Eden.— Zilele acestea va sosi în Capitală renumitul *Theatru Continental Eden*, cel maĭ mare teatru fantastic din lume, care acum se află la Viena unde obține un succes colosal.

Repertoriul bogat al acestuĭ teatru fantastic, înzestrat cu un lux prodigios și straniŭ coprinde tot terenul mistic și miraculos.

Theatrul Eden a fost admirat în principalele orașe din Europa.

Prima representațiune va fi Sîmbătă 18 Februarie în *Sala Băilor Eforieĭ.*

* *

Teatrul Național. — Joĭ 16 Februarie se va da în beneficiul D-neĭ Amelia Welner *Noblețea veche și Noblețea nouă*, piesă în treĭ acte de D-niĭ Alphonse Lemonnier și Louis Péricaud, tradusă de D. Hasnaș.

Spectacolul acesta promite să fie foarte interesant. Piesa este extrasă din celebra *Madame Sans-Gêne*, care a avut anul trecut mare succes la Paris.

Indemnăm dar publicul să asiste la această reprezentație.

***

Sala Concordia, strada Smîrdan 51.— Astă-zĭ și în fie-care seară, *mare representație* extraordinară. Debutul artiștilor noui angajațĭ. Sala va fi splendid iluminată, sceneria nouă, asemenea în fie-care seară program noŭ.

Prețurile locurilor: locul I 1 leŭ, locul II 50 banĭ. Inceputul la 9 ore seara

Programul este compus în vederea visitelor de Familiĭ.

PETRECERI

Societ. „Solidaritatea" va da Sîmbătă 18 Februarie un mare bal deschis în marele stabiliment Hugo.

Două muzicĭ vor dilecta publicul cu cîntecele cele maĭ nouĭ.

Știrĭ Mărunte

Profesor noŭ.—Mîine Marțĭ 14 Februarie, D. dr. Toma Ionescu își va începe cursul săŭ de *Anatomie topografică* cu studențiĭ anuluĭ al doilea de medicină.

Cursurile se vor ține deocamdată în amfiteatrul cel mare de la spitalul Colțea, pînă după terminarea reparațiunilor ce se fac la institutul de chirurgie

Tot în acest amfiteatru își va începe D. dr. Toma Ionescu cursul săŭ de *Clinică chirurgicală*, Miercurĭ 15 Februarie.

***

Deces.—Aflăm cu părere de răŭ încetarea din viață a D-luĭ Gabriel Andreiaș, unul din ceĭ maĭ vechĭ funcționarĭ superiorĭ aĭ direcțieĭ poștelor și telegrafelor.

Confratele nostru, D. Ioan Russu Abrudeanul, de la *Timpul*, pierde în reposatul pe socrul săŭ.

Trimetem complimentele noastre de condoleanță întristateĭ familiĭ.

***

Serul antidifteric.— Sîntem rugațĭ a publica următoarele: Direcțiunea institutuluĭ de bacteorologie aduce viile sale mulțumirĭ direcțiuneĭ școaleĭ superioare veterinare pentru punerea la dispoziție și nutrirea 'a doĭ caĭ destinațĭ a furniza ser antidifteric. Asemenea mulțumșete D-luĭ dr. N. Kalinderu pentru bunavoință ce a avut de a dărui un cal de valoare in acelaș scop.

Cu chipul acesta institutul posedă astăzĭ pentru prepararea seruluĭ 10 caĭ, număr suficient spre a satisface toate trebuințele țăreĭ.

Institutul, care și pînă în prezent a furnziat în mod gratuit ser antidfteric pentru toată țara în valoare de 2—3000 leĭ, va trimite și de aci inainte tuturor autorităților cantitățile cerute; iar pentru particularĭ va vinde acest ser cu prețurile următoare:

O doză preventivă 2 leĭ.

O doză slabă (analoagă cu serul Behing No. 1) 5 leĭ.

O doză terapeutică forte (serul Behing No. 2) 8 leĭ.

Inmormîntarea prințuluĭ Albrecht

VIENA, 12 Februarie. — Trenul care duce corpul archiduceluĭ Albrecht a fost primit la toate gările localităților care aŭ o garnizoană, chĭar în timpul nopțeĭ, de o companie de onoare, de corpul ofițerilor, de autoritățĭ și corporațiunĭ.

Trenul a sosit la 10 ore seara la gara de Sud la Viena; s'aŭ făcut onorurile militare. Corpul a fost primit de marele maestru al curțiĭ. Cosciugul a fost dus într'o capelă, unde a fost bine-cuvîntat; a fost pus apoĭ într'un furgon tras de șease caĭ și escortat de trupe și dus la Holfburg, unde garziĭ aŭ făcut onorurile militare. A fost depus în biserică pe un catafalc. Cîntărețiĭ de la curte aŭ cîntat «Suisera» și corpul a fost bine-cuvîntat. Biserica a fost apoĭ închisă.

Pe tot parcursul de la gară la Holfburg, mulțimea era foarte mare.

TURIN, 12 Februarie.— Ducele d'Aosta a plecat în timpul seriĭ la Viena.

PETERSBURG, 12 Februarie. — Marele duce Vladimir a plecat ierĭ la Viena, spre a asistà la înmormîntarea archiduceluĭ Albrecht.

MUNICH, 12 Februarie.— Prințul Ludovic fiind bolnav, prințul Arnolphe, este acela care va reprezenta pe prințul-regent la înmormîntarea archiduceluĭ Albrecht.

STIRI COMERCIALE

Protestele pe ziua de 9 Februarie 1895

Voicu Stănescu, Cuza Vodă 98, leĭ 100; I. Triler, str. Smîrdan, leĭ 1000; C. Apostol, Aleea Carmen Silva 3, leĭ 1600; Ovanez Lazăr, Tecucĭ. leĭ 419; Ilie al Radi, Com. Isvoarele, leĭ 164; I. A. Schvartman, com Elisa Stamatescu, leĭ 200; Hascal Kider, Bâr'ad, leĭ 159.70; A. Hirschorn, Tîrgu-Ocna, leĭ 154 25; Theodor et V. Ionescu, Gabrovenĭ, *Trată* leĭ 230 25; M. Ch. Nathanson, Iașĭ, leĭ 1447.85; P. Triandafil, T.-Severin, leĭ 1000; H. Haberman, Fălticenĭ, leĭ 154 20; David Bordis, str. Sf. Maria, leĭ 100.

Protestele pe ziua de 10 Februarie 1895

Constantin N. Calinescu, Tîrgoviște, leĭ 400; S. Hagan, str. Grațioasă 11, leĭ 300; L. B. Ciulică, Giurgiŭ, leĭ 2800; L. C Cond-escu. Mizil, leĭ 2500; A. Rosenzvaig, Cal. Victorieĭ, leĭ 90; Anton Hornstain, Turnu-Măgurele, leĭ 540 15;

FOIȚA ZIARULUI «ADEVĔRUL»

1

LEW TOLSTOI

DIN CE TRAIESC OAMENII

Un cizmar cu nevastă și copiĭ ședea cu chirie la un țăran. Nicĭ casă, nicĭ pămînt n'avea și se hrănea pe sine și pe familia sa din munca mîinelor sale. Scumpă era pîinea; ieftenă munca; cît cîștigà, se ducea pentru trebuințele de toate zilele Cizmarul și femeea aveaŭ numaĭ un cojoc și ăsta era ponosit și zdrențuit; de aceea cizmarul își propuse, după ce maĭ trecù un an, ca să cumpere pieĭ de oaie pentru un cojoc noŭ.

Cînd veni toamna el adunase cevà parale: treĭ ruble se aflaŭ în lada gospodineĭ cincĭ ruble și două-zecĭ și cincĭ de capeicĭ avea de luat de pe la țăraniĭ din sat.

De dimineață, cizmarul se găti ca să se ducă în sat; peste cămașă îmbrăcă polca de bumbac vătuită a neveste, de asupra caftanul săŭ de postav, puse bumașca de treĭ ruble în buzunar, își croi un băț și după zacuscă porni la drum

—Cincĭ ruble capăt de la țăranĭ, maĭ pun cele treĭ ale mele și cumpăr pieĭ de oaie.

Cînd cizmarul ajunse în sat, se duse la unul din mușteriĭ săĭ; nu'l găsi acasă, țăranca însă făgădui să trimeată pe bărbatu-săŭ chĭar în cursul săptămîneĭ cu banĭ la dînsul; banĭ însă nu'ĭ dădù. Se duse la al doilea mușteriŭ, acesta se jură pe toțĭ sfințiĭ că n'are acuma parale, plăti numaĭ două-zecĭ de capeicĭ pentru o cîrpeală Cizmarul nostru încercă să ia pieĭ pe datorie, dar cojocarul nu voi să'ĭ dea.

—Adu paralele, zise acesta, pe urmă caută ce'țĭ place. Știm noĭ cu cîtă greutate se adună datoriile.

Cizmarul nostru nu făcuse așà dar nicĭ o ispravă; numaĭ două-zecĭ de capeicĭ căpătase pe o reparatură și un țăran îĭ dăduse niște cizme de pîslă ca să le încăputeze cu piele.

El se necăji foarte mult din pricina asta, pentru cele două zecĭ de capeicĭ băù rachiŭ și se duse acasă fără a fi cumpărat pieĭ. Tot mergînd bătea cu bățul în pietrele îmbrăcate cu mușchiŭ. iar cu mîna cealaltă învîrtea cizmele de pîslă și vorbea cu sine.

—Și fără cojoc mi-e cald acuma. Am băut un păhărel, îmĭ trece prin toate vinele; cojoc de oaie nu'mĭ trebuĭe, și fără cojoc umblu foarte vesel pe drumul meŭ. Așà fel de om sînt eŭ și pace. Ce'mĭ pasă? Pot să trăiesc și fără cojoc, cît oiŭ trăĭ nu'mĭ maĭ trebue cojoc. Femeea, negreșit, are să se necăjească. Și, ce'ĭ dreptul, e foarte supărător lucru: munceștĭ pentru dînșiĭ și eĭ te poartă de nas. Bagă de seamă, dacă nu'mĭ aducĭ dreptul meŭ, îțĭ iaŭ căciula din cap, zăŭ ți-o iaŭ. Ce înseamnează asta? Imĭ dă un gologan de două-zecĭ de capeicĭ. Ce să fac cu două-zecĭ de capeicĭ? Beĭ un păhăruț, firește. Zice ca'ĭ în nevoie. Dar tu, tu nu eștĭ cum-và în nevoie? El are casă și vite și toate și eŭ numaĭ ce'ĭ pe mine. El are pîinea luĭ eŭ trebuĭe să mi o cîștig cu sudoarea frunțeĭ Fie de unde o fi dar eŭ trebuĭe să am treĭ ruble pe săptămînă numaĭ pentru pîine. Dacă vin acuma acasă, pîinea trebuĭe să fie pe isprăvite, iar trebuĭe să scot o rublă și jumătate. Dă'mĭ tu ce e al meŭ!

Tot vorbind așà cu sine, ajunse la colțul bisericeĭ. Incepea să amurgească. D'inaintea luĭ lucea cevà Cizmarul își ascuți privirile, dar nu putu deosebi bine. O pieatră nu e, gîndi el. Vită iar nu poate să fie. Un cap ca de om...dar pentru ca să fie om, e prea alb. Cînd se apropiă maĭ mult, văzu ce minune: colo ședea gol de tot, viŭ saŭ mort, un om, rezemat de biserică fără să se miște. Cizmarul se cam sperià, el gîndi: un om a fost ucis și prădat, cadavrul a fost lăsat aicĭ. Dacă mă amestec, mă bagă și pe mine în belea.

Și cizmarul se duse maĭ departe; omul nu se maĭ vedea. După ce trecu de biserică, se uĭtă înnapoĭ; iar vede omul, care pare a mișcà de astă dată, par'că s'ar fi uitat la cevà cu luare aminte. Cizmarul se sperià și maĭ mult Să se apropie? să'șĭ caute de drum? Numaĭ de nu mi s'ar întîmplà mie nimic dacă m'oiŭ duce să'l ajut pe dînsul. Cine poate ști ce soiŭ de om e ăsta! Nu șade el aicĭ ca să facă binele. De mă apropiĭ, sare și mă strînge de gît. Și, dacă nu mă omoară atuncĭ îmĭ cade belea în spinare. Ce să mă fac eŭ cu un golan? De pe mine nu pot rupe nimic ca să'ĭ daŭ luĭ. Scapă-mă, Doamne.

Iși grăbi pasul; curînd însă se căi și se opri.

Ce facĭ tu, Simeoane? își zise el singur Omul moare în nevoie și tu te sperii și trecĭ înnainte? Te'ĭ fi îmbogățit de o dată și te temĭ să nu ți se prade averea? Eĭ, Simeoane, asta n'aĭ făcut o bine.

II

Simeon se duse la omul acela. Cînd se apropià, îl privi cu luare aminte. D'inaintea sa avea pe un tînăr, sănătos; pe trupul luĭ nu se vedea nicĭ o urmă de violență, atît numaĭ că părea degerat și înfricoșat—ședea mereŭ rezemat, nu se uità la Simeon, parc'ar fi fost atît de slăbit în cît nu putea deschide ochiĭ. Simeon se apropià cu totul de dînsul

De o dată omul își vine în fire, întoarce capul, deschide ochiĭ și se uită la Simeon. Din clipa asta străinul îĭ plăcù luĭ Simeon, el aruncă jos cizmele de pîslă, își desfăcù brîul, îl puse peste cizme și'șĭ scoase caftanul.

Ce maĭ vorbă multă, gîndi el. Pune'ĭ asta în spinare și haide!

Simeon apucă pe om de subsuorĭ și'l ajută să se scoale. Omul se sculă. Simeon vede un trup gingaș, curat, mîinele și picioarele sînt nevătămate, chipul drăgălaș Simeon îĭ aruncă pe umere caftanul, îl ajută să'l puĭe pe mînecĭ și'l încinse

Căciula din cap și-o scoase Simeon și o puse în capul celuĭ gol; dar îĭ se făcù frig la cap luĭ însușĭ; eŭ sînt chel, gîndi el, iar el are părul mare. Și'șĭ puse iar căciula în cap. Maĭ bine să'ĭ încalț cizmele de pîslă.

Il puse jos și'l încălță cu cizmele:

După ce'l îmbrăcă în chipul acesta cizmarul zise:

—Așà e bine, frățioare. Acuma trebuĭe să facĭ mișcare ca să te încălzeștĭ. Poțĭ umblà?

Omul nu se urni din loc, privi galeș pe Simeon, dar nu putù vorbi

—Dar de ce nu vorbeștĭ? Doar nu putem ierna aicĭ. Trebuĭe să ajungem la adăpost cald. Ia bățul meŭ și reazămă-te de mine, par'că te simțĭ slab.

Și omul porni. umblà ușor, nu rămînea în urmă.

—De unde eștĭ de loc?

—Nu sînt de pe aicĭ.

—Pe ceĭ d'aicĭ îĭ cunosc pe toțĭ Dar cum de aĭ ajuns la paraclis?

—Nu știŭ.

—Ți or fi făcut răŭ niscai-và oamenĭ?

—Nimenĭ nu mi-a făcut răŭ. Dumnezeŭ m'a pedepsit.

—Firește, toate vin de la D-zeŭ. Dar tot trebuĭe să aĭ un adăpost. Unde aĭ nevoĭe să te ducĭ?

—Mie mi'ĭ tot una.

Simeon se minuna. N'avea aface cu un pĭerde-vară, vorba străinuluĭ e blîndă, cu toate acestea el nu'și deschide inima. Simeon cugeta, cîte se maĭ întîmplă pe lumea asta

—Vin cu mine acasă la mine, zize el pe urmă către om, veĭ putea să te înfiripezĭ nițel acolo.

(Va urma).

BURSA DE BUCURESCI

Cursul de la 11 (23) Februarie

5% Renta r. p.	102	Acț. B. Agricole	170
5% Renta am.	99 1/2	Dacia-Romînia	380
5% „ (92—93)	98 1/2	Naționala	403
4% „ am.	98 1/2	Patria	115
6% Oblig. rur.	102 7/8	Construcții	122
Pensiuni	286	*SCHIMB*	
5% Obl. c. Buc.	94 3/4	Londra	25 42 1/2.40
5% „ (1890)	95 1/4	Paris	100.80.70
5% Fonc. rur.	93 1/2	Viena	205.04.1/2
6% „ urb.	101 1/2	Berlin	124.10.124
5% „ „	88 3/4	Belgia	100
5% „ „ Iași	80	Scont B. a.	8
6% Obl. bazalt	—	Avans. „ v.	7
Banca Naț.	1595	„ C. dep.	7 1/2

I. B. Ionescu, T.-Măgurele, lei 300; Elisse și Micu Mărculescu, str. Principatele-Unite, lei 170

***

Falitul *A. Nachmias*, comerciant de manufacturi din Capitală, a încheiat concordat cu 10 la sută.

Aniversarea luĭ 48

SAINT MANDE, 12 Februarie. — Un banchet s'a dat cu ocazia aniversăriĭ revoluțiuneĭ de la 24 (12) Februarie 1848.— S'aŭ rostit numeroase discursurĭ.

D. Goblet a afirmat că radicaliĭ și socialiștiĭ nu sînt dușmanĭ; din contra eĭ sînt de aceeașĭ părere asupra oare-căror chestiunĭ și ar fi unițĭ, dacă socialiștiĭ ar voi să recurgă numaĭ la mijloace legale.

D. Floquet a reamintit că a II-a republică a perit pentru că s'a lăsat să pătrunză într'însa raliațiĭ.

Tîrgul cerealelor

Viena 13 Februarie 1895.

Tîrgul urmează acelaș mers și cursurile se fărîmă zilnic fără nicĭ un motiv palpabil.

Semnalăm: Grîul de primăvară fl. 6.56; cel de toamnă fl. 7.05; ovăzul fl. 6.18; secara fl. 5.61; cea de toamnă fl. 6.04; porumbul a pierdut 5 creițarĭ pînă la fl. 6.39; colza de August - Septembre, fl. 11.05.

CORPURILE LEGIUITOARE

CAMERA

Urmarea ședințeĭ de la 11 Februarie 1895

Se maĭ votează recunoașterile D-lor I. R. Goga, Costin M. Fleașcă, Anghel Arizon și indigenatul D-luĭ Miron Sigalea.

D. **A. Mavrodineanu** depune o petițiune a maĭ multor locuitorĭ din jud. Teleorman, asupra căreia se admite urgența.

D. **Catulescu** cere să se puie maĭ curînd la ordinea zileĭ proiectul de lege pentru pensiunile funcționarilor comunalĭ și județenĭ.

D. **Dobrescu-Argeș** depune o petiție pentru recunoașterea ca persoană morală a societățeĭ *Curtea de Argeș*.

D. **A. C. Cuza** roagă pe D. ministru de lucrărĭ publice să vie cu'n proiect pentru construirea atelierelor din Iașĭ.

D. **N. Fleva** cere să i se comunice raportul inginerilor însărcinațĭ să facă cercetărĭ asupra terenurilor noastre miniere.

D. **Delavrancea**, în chestie personală cu D. Filipescu, spune că dac'a scris la *Epoca* a scris numaĭ o lună și numaĭ în două articole a atacat pe Ion Brătianu, maĭ mult pe tema economică. D-sa adaogă că a luat măsurĭ să nu fie conservatorizat opunîndu-se titluluĭ de „organ liberal-conservator" că n'a recunoscut pe nicĭ unul din șefiĭ conservatorĭ, că n'a fost nicĭ o dată la clubul conservator nicĭ la vr'o întrunire conservatoare.

D. **N. Filipescu**, zice că deșĭ n'a avut titlul de „liberal-conservator", *Epoca* a avut din primul număr un program conservator. D-sa arată apoĭ că puținĭ sînt tineriĭ carĭ șĭ-aŭ menținut principiile politice. Citește un articol din *Voința Națională* în care D. Delevrancea era batjocorit și spune c'ar putea aduce și alte acuzațiĭ, dar preferă să spuie numaĭ că D-nul Delavrancea e foarte aspru și foarte necumpătat în opoziția ce o face guvernuluĭ conservator.

D. **Manu** declară vacant colegiul I de Botoșanĭ, în urma punereĭ sub interdicție a D-luĭ Hermeziu.

Ședința se ridică la orele 4.

D. I. Urnă.

SENAT

Urmarea ședințeĭ de la 11 Februarie 1895

Casele de ajutor sînt o invoație în legiuire.

Dar înainte de a'se face aceasta, după cum spunea foarte bine D. Sturza, trebuia să se ia toate cele l'alte măsurĭ pentru lucrătorĭ, — E curios că în loc să înceapă cu aceste chestiunĭ, pentru care e o întreagă și foarte vechie legislație aiurea, începe cu chestia caselor asupra cărora abia s'a început a se legifera din 92.

D-sa crede că ar fi bine ca ministrul să vie cu o lege generală în care să se atingă toate chestiile relative la protejarea minorilor a, femeilor, a orelor de muncă.

Relativ la casele de ajutor acelaș lucru s'ar fi putut face.—In Germania există deja 14 milione de lucrătorĭ asigurațĭ.—Decĭ din punct de vedere general lasă de dorit.

Intru ce privește modul constituireĭ nu e mulțumit, de și D. Carp a fixat contribuție egală din partea patronuluĭ și lucrătoruluĭ, în timp ce în Germania a contribuit cu 2/3.

Buba proectuluĭ stă în faptul că în cazurile de ajutor sînt trecute și accidentele, așa că tot ajutorul se reduce la un timp de 3 săptămînĭ, pentru niște fapte care după legiuirea actuală cad în sarcina patronuluĭ.

Se sustrage decĭ patronul de la obligațiunea riscurilor profesionale, care'ĭ incumbă după codul civil.

Ar fi trebuit decĭ să se facă o casă de asigurare, care să fie alimentată numaĭ de patron.

D Carp, răspunde D-luĭ Sturza că ar fi fost prea lung pentru a se legifera toate aceste chestiĭ în legea minelor.

Pretutindenĭ aceasta s'a făcut cu încetul.

In legea meseriilor ce va prezinta va atinge toate chestiile, pe care le reclamă cu drept cuvînt D. Sturza.

De alt-fel se va căuta a se generaliza măsura; a anunțat deja că o va face ministrul de lucrărĭ publice.—Să se facă decĭ puținu de o cam dată.

La chestia riscurilor profesionale, pe care D. Panu cerea să se puie în sarcina patronuluĭ, răspunde că crede că nu e drept aceasta.

D-sa crede că a făcut destul, acordînd drepturile de pensiunĭ de la art. 123, și dacă ar fi făcut maĭ mult ar fi întîmpinat prea marĭ rezistențe.

Ministrul nu e în stare să răstoarne cele spuse de D. Panu.

— Se închide discuția și se votează art. 101-113 fără discuție.

La art. 113 D. Sturza ia cuvîntul și cere înlocuirea vorbeĭ *patron* din asest articol cu acea de *exploatator*.—Intreabă pe ce calcule se întemeiază ministrul, pentru a crede că preluările specificate sînt suficiente pentru a alimenta casele.

D-sa face un calcul arătînd că cu sistemul D-luĭ Carp, din cotizațiile a 120 lucrătorĭ, s'ar putea ajuta la boale numaĭ 40 lucrătorĭ, cea-ce e prea puțin.

Totușĭ art. se votează, precum și art. 114 și 115.

La art. 116 cel cu pierderea drepturilor la pensie pentru lucrătoriĭ condamnațĭ la crime și delicte etc.

D. Aurelian se ridică în potriva luĭ, desvoltînd cele ce am spus noĭ de atîtea orĭ în această chestie și arătînd că e o adevărată spoliare a face pe lucrătorĭ să piardă reținerile din salarul lor, poate de 20 anĭ.

D. A. Marghiloman spune că e pentru a preveni neînțelegerile propune ca să se adaoge în art. vorbele; *delictele care după dreptul comun atrag pierderea dreptuluĭ la pensiĭ*.—Mărturisește că articolul e făcut pentru a da o garanție patronuluĭ.

D. Aurelian întreabă ce se face cu cotizațiile lucrătoruluĭ decăzut, căcĭ e nedrept ca femeia luĭ să fie privată de ele.—Cu drept cuvînt, zice D-sa, că aceasta e o confiscare.

— Se votează art. 116—121.

D. Aurelian la art. 121 zice că burghezimea e floarea acesteĭ țărĭ și că nu'ĭ rămîne de cît să se roage luĭ D-zeŭ să ajute și clasa de jos să se ridice. Maĭ spune o mulțime de bazaconiĭ, care n'aŭ nicĭ o legătură cu legea, în numele liberalismuluĭ european, — ca să ajungă la concluzia că statul n'are drept să intervină în administrația mineĭ, de oare-ce nu contribue cu nicĭ un ban.

D Panu zice că de și D. Aurelian ar avea întru cît-va dreptate, însă din cauză că susține ceva ce e anterior experiențeĭ făcute deja pînă azĭ în Germania, cu părere de răŭ nu'l poate susține pe D-sa și se declară pentru proectul guvernuluĭ. In cîte-va cuvinte susține art. aducînd exemple din legislațiile străine destul de convingătoare. Termină zicînd că prin acest mijloc statul e maĭ mult un judecător a diferitelor ciocnirĭ între muncitorĭ și patronĭ de cît un acaparator de drepturĭ nelegale. Art. 121 se primește.

Restul legeĭ se votează fără discuție.

Se pune la vot legea în total și rezultatul votuluĭ e următorul:

Vontanțĭ	87
Majoritate	44
Bile albe	65
Bile negre	22

Decĭ legea s'a primit.

Ședința se ridică la orele 5.15 anunțîndu-se cea viitoare pe Marțĭ.

Morfeŭ.

Primim următoarea scrisoare:

Iubite Domnule Beldimanŭ,

Partidul social-democrat aĭ căruia membri credincioșĭ am fost în totdeauna, face apel la soldațiĭ săĭ ca să se unească la o laltă. *Lumea Nouă*, organul partiduluĭ nostru, ne deschide coloanele sale și ne chiamă la lucru.

In fața acesteĭ situațiĭ, vețĭ înțelege că nu putem rămîne nepăsătorĭ. Hotărîțĭ să lucrăm pentru ideile noastre și sub egida organizațieĭ politice din care n'am încetat nicĭ un moment de a face parte,—vă facem cunoscut că încetăm de a maĭ da *Adevěruluĭ* slabul nostru sprijin.

Cu ocaziunea asta, ținem să vă exprimăm sentimentele noastre de gratitudine pentru amabilitatea ce ne-ațĭ arătat tot timpul cît am fost împreună.

Avem speranța că aceste relațiunĭ personale nu se vor schimba nicĭ odată,—și maĭ nădăjduim că 'n lupta pentru revendicările claseĭ muncitoare ne vom găsi adese-orĭ alăturĭ.

Anton Bacalbașa.
I. Teodorescu.
C. D. Anghel.

Regret că amiciĭ meĭ Bacalbașa, Teodorescu și Anghel părăsesc «Adevěrul»,— la care aŭ lucrat atîta timp.

Singura mîngîiere ce 'mĭ rămîne e că talentul și forțele ce le dădeaŭ «Adevěruluĭ», nu se vor pierde în zadar, ci merg să le întrebuințeze în folosul și pentru cauza social-democrațieĭ romîne, atîta de simpatică Direcțiuneĭ «Adevěruluĭ».

Alex. V. Beldimanŭ

EDIȚIA III

ULTIME INFORMATIUNI

In cursul săptămîneĭ aceștia va veni în discuția secțiunilor Camereĭ proectul de lege a minelor.

Acționariĭ Bănceĭ Agricole se vor întruni Joia viitoare la orele 2 în sala băilor Eforieĭ.

Ucigaș de frate

Aseară pe la orele 10 și jum., în strada Ștefan cel mare No. 142, băiatul Anghel Ioniță, dintr'o ceartă ce a avut cu mamă-sa, a început s'o ia la bătaie. Doĭ frațĭ aĭ denaturatuluĭ fiŭ, Ghiță și Ștefan, unul de 14 iar celălalt de 16 anĭ, sărind în ajutorul mameĭ lor, s'aŭ încăerat cu toțiĭ la bătaie.

In învălmășeală, Anghel Ioniță scoase deodată un cuțit și lovi de două orĭ în spate pe frate-săŭ Ghiță.

Nenorocitul rănit a fost transportat într'o stare disperată la spitalul Colentina.

D. Trandafir Giuvara a plecat la Paris, unde fratele săŭ Al. Giuvara se află greŭ bolnav.

Erĭ s'a făcut la Iașĭ hirotonisirea ca arhiereŭ a arhimandrituluĭ Meletie Dobrescu.

Azĭ dimineață a ars cu desăvîrșire o casă din strada Belizariŭ, proprietate a D-luĭ C. Ionescu. Focul a luat naștere de la un coș și s'a propagat cu o repeziciune uimitoare la toată casa.

Aseară s'a prins o sumă de contrabandiștĭ carĭ voiaŭ să introducă băuturĭ în oraș fără a plăti cuvenitele taxe. Astfel, la bariera Măgurele, o femeie însoțită de 3 jandarmĭ pedeștri a vrut să treacă o damigeană cu 2 decalitri spirt.

La bariera găreĭ de Nord o contrabandă de 2 decalitri vin, o sticlă de 4 litri spirt și-o sticlă cognac.

La fabrica de bazalt o căruță de rachierie, conținînd 20 tinichele de cîte 2-3 decalitri de băuturĭ și în fine la bariera Colentina No. 2, doĭ sacĭ cu hameiŭ, un sac cu susan și o tinichia cu 20 kgr. untură.

Aflăm că D. prefect de Iașĭ I. Ventura se află foarte greŭ bolnav. Starea sa inspiră îngrijirĭ serioase.

Se telegrafiază din Viena «Agențieĭ Romîne» că împăratul Frantz-Iosef a primit ierĭ în audiență particulară pe generalul Poenaru, ministrul nostru de războiŭ.

Anunțăm apropiata căsătorie a D-șoareĭ Zoe Văcărescu cu D. căpitan Caribol.

Trimitem felicitările noastre D-luĭ și D-neĭ Ioan Văcărescu, precum și urărĭ de fericire viitorilor soțĭ.

Procesul Păun Drăghicescu

Astăzĭ înaintea Curțeĭ de Apel secția II-a a venit în apel procesul luĭ Păun Drăghicescu, condamnat de tribunalul Ilfov la 2 anĭ închisoare, pentru faptul de a fi lovit pe D. ministru Tache Ionescu.

Curtea se compune din D-niĭ Kion președinte, D-niĭ Atanasovicĭ, Popescu, Economu și Costescu.

D. Drăghicescu e însoțit de D-niĭ avocațĭ, Grădișteanu, Șonțu și Mille.

Fotoliul ministeruluĭ public e ocupat de D. procuror general Duca.

Interogatorul

Președintele ia interogatorul inculpatuluĭ și'ĭ pune diferite întrebărĭ relativ la incidentele ce a avut cu D. Poltzer, pe care l'a pălmuit și cu D. Vitzu, dar inculpatul neagă toate faptele și contestă exactitatea tuturor dispozițiunilor.

Interogator lung și fastidios, căcĭ președintele pune tot soiul de întrebărĭ, iar inculpatul răspunde foarte pe larg și cu tot soiul de detalĭ și de digresiunĭ. El se plînge că a fost persecutat, că a făcut felurite demarșe pentru a obține o catedră, dar a fost respins în totdeauna.

Relativ la scena bătăieĭ de la minister, spune că s'a prezintat și a vorbit foarte calm și liniștit, dar că ministrul l'a dat afară sub cuvînt că n'are drept la catedră. Servitoriĭ apoĭ l'aŭ luat, l'aŭ bătut, și l'aŭ scos afară unde a leșinat.

Un procuror a venit apoĭ, l'a terorizat și l'a făcut să spue că a lovit pe ministru, atuncĭ cînd el n'a lovit pe acesta.

Interogatorul martorilor

Se procede apoĭ la ascultarea martorilor.

Ziarele italiene aduc știrea că în ziua de 22 Ianuarie trecut, studențiĭ universitarĭ din Roma aŭ ținut o întrunire în care aŭ hotărît să trimeată studenților romînĭ din Transilvania și Ungaria următoarea adresă de simpatie:

Studențiĭ universitarĭ din Roma inspirațĭ de principiile de libertate și de frăție în puterea cărora popoarele civilizate aŭ dreptul să se constituiască ca națiunĭ, trimit o salutare afectuoasă și urărĭ călduroase de încuragiare generoșilor studențĭ romînĭ, carĭ inspirațĭ de numele și tradițiile glorioase ale mameĭ comune Roma, luptă cu bărbăție ca să'șĭ cîștige libertatea națională în potriva maghiarilor din Ungaria și din Ardeal, carĭ încearcă în toate chipurile și pe toate căile să le calce în picioare drepturile civile și politice.

Această adresă a fost semnată de peste 400 de studențĭ italienĭ și adresată studenților romînĭ din Cluj carĭ aŭ răspuns mulțămind colegilor loĭ italienĭ pentru aceste dovezĭ de simpatie.

ULTIME TELEGRAME

PARIS, 12 Februarie.—D. Hanotaux a expus consiliuluĭ de miniștri situația diplomatică care rezultă din războiul Chino-Japonez.

—«Gaulois» anunță că ministrul marineĭ vrea să dea anul acesta o mare însemnătate manevrelor navale ale Mediteraneĭ. Escadra activă și escadra de rezervă vor manevra maĭ întîiŭ împreună, apoĭ una în cotra alteia.

—«Estafette» afirmă că s'a decis rechemarea D-luĭ Monteil, șef al uneĭ misiunĭ în Africa.

—«Havas» află din Tanger cu data de azĭ că triburile revoltate aŭ intrat la Marakes unde aŭ comis acte de jefuire. «Un conflict sîngeros s'a produs între aceste triburĭ și locuitorĭ. Sînt foarte multe victime».

O fregată engleză a sosit de la Gibraltar.

PETERSBURG, 12 Februarie.—Ziarele anunță că, din ordinul împăratuluĭ, s'a numit o comisiune pentru a elabora un proiect pentru crearea uneĭ case de retragere pentru literațĭ artiștĭ și actorĭ bătrînĭ saŭ bolnavĭ. Acest stabiliment va purta numele de «Alexandru III-lea».

WASHINGTON, 12 Februarie.—Senat. D. Wolcoff a propus să numească o comisiune care să reprezinte Statele-Unite la conferința monetară internațională, în cazul cînd puterile europene ar invita America să ia parte la această conferință.

După raportul comisiuneĭ Senatuluĭ pentru agricultură, situația multor plantatorĭ de bumbac este foarte rea; mulțĭ plantatorĭ ar fi ruinațĭ.

Senatul a refuzat să discute polligbill-ul adoptat de Camera reprezentanților, care autorizează companiile de drumurĭ de fier să se învoiască între dînsele pentru a asigura stabilitatea tarifelor și a evita o concurență ruinătoare.

BIBLIOGRAFIE

A apărut în editura *Magazinuluĭ conservatoruluĭ*, opera postumă a repausatuluĭ **Louis Wiest**. **Privighetoarea de peste Olt** — Pot pourĭ National și **Les fleurs de Mai**, Valse pour piano par *Antoine Cirilo*.

Conversațiune

Un dantist întîlnește pe un altul.
—Cum maĭ merg treburile, confrate?
—Răŭ de tot.
—Tot ca și la mine.
—Dar ce o fi cauza?
—De cînd a eșit afurisita asta de „*Pastă de Botot*" și de cînd lumea a început să se spele pe dințĭ cu „*Apa de Botot*" nu maĭ cad nimenuĭ măselele și pe nimenĭ nu'l doare gura, nicĭ gingiile.
—Eĭ apoĭ, noĭ ce ne facem?
—Inginerĭ de podurĭ, confrate.

Nikipercea

Proprietar: Const. Mille

Bucuresci Tipografia Modernă, Gregorie Luis, Strada Academiei, 24.